

Kıvılcım KESKİNER, Mimar

Bir Genel Kurul Daha Bitti...

Her zamanki gibi başladı Genel Kurul, 39. olması fark etmiyordu. Yine delegeler aşağıda sohbeteydi, salon bomboştu, açılış konuşmaları, gündem maddeleri ve hatta gerekliliği aylardır tüm toplantılarda tartışılan yönetmelikler kimsenin umurunda değildi. Seçim pazarlıkları Genel Kurul'dan çok önce başlamış, devam etmekte, eskiler kimlerin yan yana dolaştığını izlemekte, merak eden gençlere ipuçları vermekteydi.

Öğleden sonra bu Genel Kurul'a kadar hiç yaşanmamış bir şekilde ilk liste çıktı ortaya. İzmir Şubesi olarak üzerinde tam bir fikir birliği içinde olduğumuz üyemizin de içinde yer aldığı listenin, genel eğilimin aksine ilk günden duyurulması çok radikal, iyi niyetli bir tutumdu bizlere göre, çünkü cumartesi rahatlayacak, yönetmelikler tartışılacaktı. Ancak durum hiç de tahmin ettiğimiz gibi olmadı. Her zaman, her şeyi bombalama eğiliminde olanlar hemen bir formül geliştirip, herkesin yemeğe gittiği ve salonun bomboş olduğu bir saatte (bu bilindiği halde neden İzmir beklemiyor? Üç-beş kişiydik içeride), bir önerge vererek ve "usul hakkında" sorgulamasıyla konuyu ertesi güne devrederek, cumartesi gününün neredeyse tamamını "MYK seçimlerinde genel kurulun iradesinin yok sayıldığı" savına istinaden rezerve ettiler ve bizler, "demokrasi dersi almaya muhtaç zavallı delegeler" olarak saat üçe kadar "tahkiyeler" dinledik. Hiç kimse görüldüğü gibi değildi, etik bir kenara atılmıştı.

"Eskimek" demek istiyorum, yaşlandığımı kabul etmek zor geliyor. Fark ettim ki bu defa, meslekte epeyce zaman geçirmişim; bizim kuşak artık deneyimlerinden yararlanılır hale gelmiş. İnsan eskidikçe satır aralarını okumaya başlıyor; bu konuda becerisi arttıkça da kirleniyor; bir o kadar da kirletmek durumunda kalıyor. Gençleri kirletti bizim kuşak bu genel kurulda. Onların ideallerini, idollerini, mes-

leğe ve örgüte duydukları inancı zedeledik.

Mecburduk, yaptığımız işten vicdan azabı duysak da, tıpkı öncekilerin bizlere öğrettiği gibi "Aslında söylemek istediği şu", "Verilen sözlere inanma", "Cumartesi saat beş olmadan hiçbir şey belli olmaz" gibi klişeleri bizler de kullanarak genç meslektaşlarımızı eğittik, allahtan haklılığımız ortaya çıktı da bize olan güvenleri arttı. Eski başkanlarımızın, sekreterlerimizin, Mimarlar Odası'nın İzmir'li duayenlerinin aramızda olmamaları bizi üzdü, aslında eksiklikleri bizleri zorladı, geçerli mazeretleri olduğundan eminim, ama bir daha onlar olmadan Ankara'ya gitmek de istemiyorum.

"Dün dündür, bugün bugündür" tavrına alışmıştık; ama "Bugün saat iki buçuktur, bugün saat beştir", bu genel kurulda öğrendiğimiz bir gerçek oldu, saat beşte ortaya çıkan liste bizleri bile şaşırttı. İktidar hırsı sadece bizim ülkemizde mi olmayacak beraberlikleri meşru hale getiriyor diye düşündük hepimiz. Daha birkaç saat önce Mersin Şubesi'nden bir arkadaşımızın kürsüde "Biz kırk kişiyiz birbirimizi biliriz" sözünü alkışlamıştık; hala bilmediklerimizin olduğunu anladık; öğrenmenin yaşı yokmuş.

Cumartesi saat beşten sekize kadar da Genel Kurul gerçekte yapması gerekeni yapmaya nihayet fırsat buldu; yönetmelikleri tartışıp onayladı. Yine bombalamaya çalışanlar vardı, ancak komisyonlar çok iyi çalışmıştı ve bir önceki gün süttü ağzı yananlar salondaydı da, Genel Kurul hüsranla sonuçlanmadı.

Listeler ortaya çıkınca genel kurullarda genellikle bir rahatlama yaşanır; insanlar ertesi günü bekler; o gece, eğlence gecesidir. Bu defa da aynı beklentiyle otele döndük. Bizleri tüm kapalı kapılar arkasında, merdiven altlarında olup bitenden haberdar etme alışkanlığına sahip olduğu için hem güvenimizi, hem de saygımızı

kazanan şube başkanımız ve sekreterimiz bir toplantı talep ettiler. Gerçek amacı oyların yanlış kullanılmasını engellemek olan söylemleri, "Herkes nasıl oy atacağını bilir" sözleri ile kesildiğinde ortam maalesef lüzumsuz bir gerginlik içine sürüklendi, çoğumuzun tadı kaçtı ve odalarımıza çekildik.

Sabah Genel Merkez'e gitmeden önce otele üçüncü bir liste ulaşmıştı. Yönetim Kurulu adayları arasında İzmir temsilcisinin de bulunduğu bu yeni listede Onur Kurulu temsilcimize yer verilmemişti ve Oktay Ekinci'nin listesiyle aynı renkteydi. Bir gece önce şube başkanımızın uyanlarının ne kadar haklı olduğunu kanıtlayan bu provokasyon listesi, oy atmaya girerken elimize verilen ile karşılaştırıldığında İzmir delegasyonunu kızdırabilecek olan eksikliğin telafi edildiğini ve onur kurulu temsilcimizin listeye ilave edildiğini görerek, o ana kadar oy atmayanlara durumu anlatmaya çalıştık. Dışarı çıktığımızda aynı liste renk değiştirmiş, dağıtılıyordu. Durumu daha ahlaklı bulduğumuzu listeyi verenlere söyleyerek merdivenlerden inerken listenin üçüncü defa değişerek tekamül ettiğini, Oktay Ekinci'nin listenin başına eklendiğini fark edince "pes" dedik.

Yola çıktık. Kula'ya kadar sonuçlar kesinlik kazanamadı. Provokatörler başarılı olmuş, ortalığı karıştırmışlardı. Son ana kadar durum belli olmadı, liste uzun süre iki başkanlık gibi göründü, ciddi kaygılar taşıdık. Sonuçlar belli olunca herkes nasıl oy kullandığını itiraf etti. Çok sevdiğim genç bir meslektaşımın yorumu hepimizin kalbinden geçendi aslında: "Ben seçimlerde davrandığım gibi yaptım, yine seçimlerde CHP'ye oy verir gibi oy kullandım". Seçilenlere başarılar diler, bizlere layık olmalarını dileriz. Bir dahaki genel kurulda... □